

ДРАГАНАЦ (Ѓџилане)

Српско село, десетак километара северно од Ѓџилана. Повељом-даровницом којом 1381. кнез Лазар оснива манастирско властелинство своје задужбине Раванице, у међама села Прилепнице помиње се „врх Драганац“. У селу су до 1865-1869. постојале рушевине старе цркве, када је подигнута нова црква *Св. Арханђела Гаврила* и проглашена за манастир. Обнову цркве је на молбу житеља околних српских села: Страже, Драганца, Станишора, Бостана, Зебинца, Станимира, Гаревца, Јасеновика, Малишинаца и Ваганеша потпомогао Михаило Обреновић, књаз српски, са 100 цесарских дуката „из суме овогодишњим буџетом одобрене за ванредне потребе целог правитељства“. Манастир је у лепој и шумовитој долини Драганачке реке. Испред цркве је подигнута лепа чесма на природном извору, за ко-

ДРАГАНАЦ, Црква Св. Арханђелâ Михаила и Гаврила
(подигнута у 19. веку на темељима старе цркве из 14.в.)

ји се сматра да је лековит. У манастирској згради је тада одмах отворена и прва српска школа за децу из околних села. Извесно време је после Другог светског рата у манастирским конацима било и дечје опоравилиште.